

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí 17. júla 2012 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného **Ing. Z. K.**, pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. - Trestný zákon v znení neskorších predpisov účinný do 31. decembra 2005 (ďalej len „Tr. zákon“) a iné, **o sťažnostiach obžalovaného a svedkyne Ing. Z. G.** proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21. mája 2012, sp. zn. 2T 2/2005, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 149 ods. 1 Tr. poriadku (zák. č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom v znení neskorších predpisov účinný do 31. decembra 2005) uznesenie Krajského súdu v Prešove z 21. mája 2012, sp. zn. 2T 2/2005, **sa z r u š u j e .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove uznesením z 21. mája 2012, sp. zn. 2T 2/2005, rozhodol tak, že podľa § 105 ods. 1 Tr. poriadku (zák. č. 141/1961 Zb. v znení zák. č. 122/2005 Z. z.) na podanie znaleckého posudku pribral znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie pediatria (detské lekárstvo) MUDr. J. K., PhD., zapísaného v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky pod č. 911772, aby v písomnom znaleckom posudku v lehote do 10 dní od doručenia tohto uznesenia zodpovedal na základe zdravotnej dokumentácie a prípadného vlastného vyšetrenia maloletého A. G., nar. X. tieto otázky:

1. zistiť aktuálny zdravotný stav maloletého A. G.,
2. ako prípadné zdravotné ťažkosti maloletého dieťaťa obmedzujú svedkyňu Ing. Z. G. v obvyklom spôsobe života, či jej tieto bránia v účasti na výsluchu

na hlavnom pojednávaní Krajského súdu v Prešove (max. v rozsahu niekoľkých hodín), pokiaľ áno, ako a aká je prognóza zlepšenia zdravotného stavu maloletého,

3. uviesť iné zistené skutočnosti, ktoré bude znalec považovať za potrebné.

Ošetrojúcim lekárom maloletého je MUDr. J. H., všeobecná ambulancia pre deti a dorast, ul. S..

Proti tomuto uzneseniu podali obžalovaný Ing. Z. K. a svedkyňa Ing. Z. G. v zákonom stanovenej lehote sťažnosť.

Obžalovaný Ing. Z. K. v písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že ide o opakovaný pokus súdu zisťovať jeho zdravotný stav, a najnovšie aj zdravotný stav jeho vnuka. Ide pritom o také úkony, ktoré nie sú potrebné pre súdne konanie a z ich strany nebol daný súhlas na zverejňovanie údajov o ich zdravotnom stave.

Myslí si, že takéto konanie zo strany Krajského súdu v Prešove je vyvrcholením dlhodobého psychického nátlaku naňho a celú jeho rodinu a nedokáže pochopiť, prečo každému znalcovi oznamujú, že je proti nemu vedené trestné stíhanie. Navyše S., kde býva, aj celé východné Slovensko je jedno malé mestečko, a preto považuje takéto konanie za porušenie jeho základných ľudských práv a slobôd v zmysle čl. 19 zák. č. 460/1992 Zb. - Ústavy Slovenskej republiky.

Ďalej konštatoval, že krajský súd postupoval rovnako aj vo vzťahu k nemu, keď pribral do konania znalca, aby posúdil jeho zdravotný stav bez osobného stretnutia.

Na záver uviedol, že celé trestné konanie je umelo vykonštruované a vedené proti nemu na základe podnetu podvodníka na medzinárodnej úrovni H. S., belgického občana, ktorý okradol Slovenskú republiku o stovky miliónov korún, hoci celý spor mohol byť vyriešený v rámci občianskeho súdneho konania.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie ako nezákonné zrušil.

Svedkyňa Ing. Z. G. v podanej sťažnosti uviedla, že 25. mája 2012 sa pri ošetrení jej maloletého dieťaťa u detskej lekárky MUDr. J. H. dozvedela, že tejto telefonoval MUDr. J. K., ktorý rozhorčene vyjadroval svoj názor, že musí vyhotoviť znalecký posudok o zdravotnom stave maloletého A. G. a že v prípade, ak matka nechce vypovedať, nech to oznámi súdu. Táto udalosť u nej vzbudila pohoršenie a silné podozrenie z prekročenia právomoci nielen zo strany súdu, ale aj znalca, ktorý bez toho, aby sa oboznámil s vecou tak, ako mu to bolo určené v uznesení, vyjadroval svoj názor a informoval detskú lekárku o veci samej, hoci mu to zákon neumožňuje.

Domnieva sa, že zo strany súdu ide o šikanovanie jej osoby a hrubé porušenie základných práv a slobôd uvedených v Listine základných práv a slobôd, pričom došlo aj k porušeniu čl. 3, 16, 18 a čl. 19 Dohovoru o právach dieťaťa.

Poukázala aj na to, že od októbra 2011 do mája 2012 bola predvolaná na hlavné pojednávanie 6 - krát, čím bola ako dojčiacia matka vystavená nadmernému nátlaku a stresu, čo sa mohlo následne prejaviť na zlom zdravotnom stave dieťaťa.

Zdôraznila tiež, že súd v napadnutom uznesení uviedol, že výsluch svedkyne na hlavnom pojednávaní Krajského súdu v Prešove môže trvať **max. v rozsahu niekoľkých hodín**. Vzhľadom na to, že jej syn je opakovane chorý a jeho zdravotný stav si vyžaduje zvýšenú starostlivosť, nemôže sa zúčastniť hlavného pojednávania a odlúčiť sa tak od syna na niekoľko hodín.

Na podklade podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 147 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosti obžalovaného Ing. Z. K. a svedkyne Ing. Z. G. sú dôvodné.

Podľa § 105 ods. 1 Tr. poriadku **ak sú na objasnenie skutočností dôležitej pre trestné konanie potrebné odborné znalosti, rozhodne orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom sudca alebo predseda senátu o pribraní znalca** okrem prípadu, že ide o skúmanie duševného stavu osoby obvinenej z trestného činu; v takom prípade je vždy potrebný písomný príkaz súdu. **Namiesto pribrania znalca možno sa uspokojiť**

v jednoduchých prípadoch s potvrdením alebo odborným vyjadrením príslušného orgánu, o správnosti ktorých niet pochybností.

V posudzovanej trestnej veci sa nepostupovalo v zmysle uvedených zákonných kritérií, pretože **zistenie „aktuálneho“ zdravotného stavu maloletého A. G. nie je skutočnosťou dôležitou pre trestné konanie, na objasnenie ktorej sú potrebné odborné znalosti vyžadujúce si pribranie znalca.**

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že namiesto pribrania znalca sa môže súd v jednoduchých prípadoch uspokojiť s potvrdením alebo odborným vyjadrením príslušného orgánu, o správnosti ktorých niet pochybností, pričom **za odborné vyjadrenie príslušného orgánu možno považovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára** osoby, ktorej zdravotný stav sa má zistiť.

V danom prípade bolo postačujúce odborné vyjadrenie MUDr. J. H., všeobecnej lekárky pre deti a dorast, ktorá je ošetrojúcou lekárkou maloletého A. G..

Za tohto stavu nebolo rozhodnutie krajského súdu o pribraní znalca správne a v súlade so zákonom, pretože zistenie „aktuálneho“ zdravotného stavu maloletého A. G. malo smerovať k zabezpečeniu prítomnosti jeho matky, Ing. Z. G., na hlavnom pojednávaní, a nie na objasnenie skutočnosti dôležitej pre trestné konanie, ktoré si vyžaduje odborné znalosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za nevyhnutné tiež zdôrazniť, že v zmysle § 97 Tr. poriadku **každý je povinný na predvolanie sa ustanoviť a vypovedať ako svedok o tom, čo mu je známe o trestnom čine a o páchatel'ovi alebo o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie.**

Podľa § 98 Tr. poriadku **ak sa svedok, hoci bol riadne predvolaný, bez dostatočného ospravedlnenia neustanoví, môže byť predvedený. Na to a na iné následky neustanovenia sa (§ 66) musí byť svedok v predvolaní upozornený.**

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že svedok je povinný riadne sa dostaviť na určený termín hlavného pojednávania, resp. plniť iné príkazy uložené súdom

v trestnom konaní v súlade s Trestným poriadkom a v prípade znemožnenia súdu plynule vo veci konať, resp. akýchkoľvek obštrukcií, inštitút poriadkovej pokuty (§ 66 Tr. poriadku) je legálnym prostriedkom na zabezpečenie riadneho priebehu súdneho konania garantujúc právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

Napokon Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na to, že pokiaľ súd považuje výsluch svedkyne Ing. Z. G. za nevyhnutný pre náležité zistenie skutkového stavu a táto sa nebude môcť dostaviť na určený termín hlavného pojednávania, prichádza do úvahy aj vykonanie hlavného pojednávania v mieste jej bydliska.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že podmienky na pribranie znalca v zmysle § 105 ods. 1 Tr. poriadku neboli splnené, preto rozhodol na neverejnom zasadnutí tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu s'ťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 17. júla 2012

JUDr. Emil B d ž o c h , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová